

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU. pița mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE DI.

Pe ună ană 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe ună ană 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 64.

Sâmbătă, 21 Martie (2 Aprilie).

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Aprilie 1887 st. v. se va începe un nou abonament pe trimumul Aprilie. Mai și Iunie. la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei luni 3 fl.	pe trei luni 10 franci
„ șese „ 6 „	„ șese „ 20 „
„ ună ană 12 „	„ ună ană 40 „

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primită diarulul.

Domnii cari se voră abonă din nou să binevoescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașovū, 20 Martie 1887.

Din incidentulū vizitei regelui Carolū alū României la curtea din Viena, unde s'a oprită la întorcerea sa din Berlinū împreună cu regina Elisabeta, diarele din Viena și din Pesta publica lungi articuli fôrte măgulitori pentru suveranii români.

Ceea ce se scrie la asemeni ocașuni nu se pôte cumpeni cu cumpena de aurū. Multe potū fi adeverate și sincere, multe însă vorū trebui să se pună în contulū curtoasiei. Avurămū destule ocașuni de a ceti altădată în aceleși foi despre România și suveranii ei și articuli, cari nu numai că nu erau măgulitori, dăr erau chiar ofensatori. Dispoșiunea se schimbă cu împrejurările.

Astădi domnesce unū curentū amicabilū pentru regatulū românū vecinū, amū putē dice amicabilū mai multū față cu Regele și cu guvernulū sēu, decâtū față cu țera și cu poporulū românū. Acestū curentū este pornitū dela Berlinū, de unde vine și Regele Carolū, și ori și cum, în împrejurările actuale la Berlinū este compasulū după care se îndreptă adī politica esteriōră a celorū din Viena,

Primirea cordială, ce i s'a făcutū Regelui Carolū la Berlinū și acum în urmă la Viena este interpretată în deosebi de foile unguresci din Pesta ca o dovadă, că România s'a alăturatū definitivū, ca și Italia, la alianța puterilorū centrale europene.

România merge cu monarchia noastră — dice „Pesti Napló — și acesta ne servece spre liniștire, mai alesū în ceea ce privesce Ardealulū, care va fi scutitū din această parte; și cei o sută de mii de combatanți ai României îi vomū ave ca ante-gardă în lupta noastră contra panslavismului . . .

Cătū pentru numărulū oștirea române credemū, că este prea josū taxatū de fōia ungurescā cu o sută de mii de combatanți pe piciorū de rēsboiu, dăr vedut'amū cu toții cătū au pututū să facă și numai patru-deci de mii de soldați români la Grivița și la Plevna. Prin urmare în această privință putemū să fimū liniștiți; e vorba numai decā vorū putē să fiă liniștiți și mulțamiți și Români de dincolo cu asigurările de prietenia ale celorū din Pesta, ce li-se dau mereu de unū timpū încōce pe hârțiā.

Multū mai practicā este părerea, ce o desvōltă „Wiener Tagblatt“ din incidentulū vizitei Regelui Carolū la curtea împērătescā din Viena. Acastă fōiā nu se încurcă în mari combinațiuni pentru combaterea panslavismului și salvarea maghiarismului cutropitorū, ci găsescē, că tocmai acum se oferă monarchiei noastre precum și Ro-

mâniei ocașunea de a dovedi, că în adevērū se sēmtū apropiate una de alta.

E vorba de încheierea convențiunei comerciale și diarulū vienesū găsescē, că visita Regelui Carolū va fi contribuitū a ușura succesulū negocierilorū ce s'au începutū tocmai acum între delegații guvernelorū austro-ungare și ai guvernului românū.

Și în această cestiune Ungurii arū putē să prenergă c'unū bunū esemplu și să documenteze în faptū, că dorescū să trăiascā în bună amicitia și înțelegere cu statulū românū, mai alesū după ce este în generalū cunoscutū, că numai refusulū categoricū alū guvernului ungurescū de-a admite pretensiunile capitale ce le face România în privința vitelorū și a cerealelorū, a împiedecatū până acum stabilirea unei înțelegeri asupra raporturilor economice dintre ambele state.

Încheierea convențiunei comerciale va ușura negresitū relațiunile dintre ambele guverne dela Viena și Bucuresci. Dăr ôre fi-va destulū cu atâta? Fi-va de ajunsū ca monarchia noastră să facă României unele concesiuni pe terēmulū economicū spre a-și asigura pentru durată simpatia acestei țeri și a poporațiunei sale?

Bine că cele o sută de mii de combatanți ai României vorū scuti Ardealulū din acea parte și vorū contribui a liniști pe Unguri, dăr cine va scuti România, cine va liniști poporațiunea românā din regatulū independentū din partea maghiarismului cutropitorū? Se înșelā Ungurii dela „Pesti Naplo“ și dela celelalte foi, decā credū, că pe Româniū din România nu-i altereză de locū prigonirile, la cari este espusū elementulū românū din statulū ungarū. Ôre îi credū ei pe politicii români din Bucuresci așa de simpli, ca să nu prevēdā că decā ar succede maghiarismului violentū a cutropi limba și naționalitatea frațilorū lorū de dincoce, ar căpeta Ungurii poftā să pretindā într'o bună diminiță dela guvernulū românū, ca să corespondā cu guvernulū din Pesta în limba maghiarā? În dieta din Pesta se aflā între acte deja o petițiune a unui comitatū, care cere folosirea limbei maghiare în comunicațiunea diplomatică.

Dăr pôte că Ungurii sciu mai multe decâtū noi, mai alētgā d-lū Tisza pe la Viena și mai aflā câte unū secretū. Cu tōte aceste îndrāsniimū să le spunemū, că împrejurările suntū diferite, astădi tragū mai multū în cumpenā unele, mâne altele. Probabilū că astădi se mai pôte cărpi lucrulū c'unū tractatū economicū, dăr decisivā va fi și va rămânē în relațiunile monarchiei și în deosebi în ale Ungariei cu România cestiunea modululū de tractare a elementului românescū din Transilvania și părțile ungurene.

Ungurii suntū mari adoratori ai politicei bismarekiane. Ei bine, Bismarek dice: scutū pentru scutū, liniștire pentru liniștire. Cu același dreptū, cu care Ungurii așteptā ca să fiă scutiți din partea României, potū aștepta și Româniū de dincolo de Carpați să fiă scutiți limba și naționalitatea lorū din partea Ungariei. *Suum cuique!*

Negociările pentru încheierea convențiiei comerciale.

„Până în 30 Martie — scrie „N. fr. Presse“ — nu s'au începutū negocierile oficiale pentru încheierea tractatului comercialū între delegații austro-ungari și români. În 29 Martie însă se intrunirā în biroulū șefului de secțiune Szogyenyi la o convorbire confidențială d-lū Szogyenyi, referentulū comercialū în ministeriulū de externe br. Glanz și trei delegați ai României. Obiectulū convorbirei a fostū contra-proiectulū la convenția veterinară pe care l'au prezentatū delegații români după sosirea lorū ministeriului de externe. În cursulū convorbirei delegații români au declaratū, că se vedū necesitatī de a se ruga, ca guvernulū românū să se întregescā pe cale telegraficā

instrucțiunile, și în urma acesta convorbirea nu s'a continuatū în 30 Martie“.

„Purparleurile între reprezentanții oficiului de externe austro ungarū și ai guvernului românū se vorū continua încă la finea săptămânei de față Nu-i adevērātă scirea adusā de foile din Pesta, că s'a ținutū o conferență comercială, care a duratū mai multe ore și care ar fi luatū în desbatere propoșiunile guvernului românū. Până acum reprezentanții guvernului austriacū și ungurescū în afacerea convențiiei comerciale nu au luatū parte la convorbirile cu delegații români“.

Din parlamentulū austriacū.

În ședința dela 28 Martie n. a camerei seniorilorū din Viena, contele Leo Thun a ținutū următorulū discursū, care a făcutū sensatiā:

Leo Thun: Înainte cu câteva zile am fostū constrinsū să iau cuvēntulū cu privire la viitorea regulare a valutei. Atunci am refusatū a intra în cestiunea numelui „monarchia austro-ungarā,” fiind că aceste trei cuvinte n'au venitū înainte în proiectū. Ađi stā lucrulū altfelū, deōce se întrebuintezā în proiectū această espresiune. De aceea mă vedū nevoitū să aducū în camerā considerațiunile ce de multū timpū imi apasā greu inima... Genesa acelorū trei cuvinte e de toți cunoscutā. În 15 Noemvre 1868, ministrulū de externe de atunci (Beust) a publicatū în „Wiener Zeitung“ unū pre înaltū autografū cătrā dēnsulū după care titlulū Maiestății Sale se schimbā astfelū, ca amintirea regatului Ungariei să nu mai rămânā în ordinea de până acum, ci să se punā la urmă, și alū doilea, s'a exprimatū în elū, ca de aci înainte în actele solemnele ale statului, mai alesū în comunicațiunea diplomatică să nu se mai întrebuinteze espresiunea „impērăția Austriei,” ci espresiunea „monarchia austro-ungarā” seu alta asemenea.

Eu din parte'mi sunt de părere, că această procedere este necorectā, decā ne punemū pe terēmulū constituționalū, care interđice espresū a trage în tractări numele suveranului... Acelū autografū n'a fostū unū actū legalū... În această publicațiune dela 15 Noemvre 1868 se desființează titlulū „impērăția Austriei,” se scōte din totalitatea complexului țerilorū Maiestății Sale regatulū Ungaria. Ministrulū, care a priceinitū acea publicațiune a fostū de părere că prin aceea s'ar consolida pozițiunea de putere europeanā a imperiului. Despre acesta nu voiū să vorbescū. Dăr care au fostū efectele practice ale dispoșiunilorū? În Ungaria s'au întăritū nisuițele acelorū separatiști unguri, cari trecū și peste ceea ce se acordā prin cea mai nouā legislațiune... Și nu se pôte contesta, că acelor separiști cari încă tot nu se mulțamesc cu dispoșiunile „asa numitului pactū,” ci nisuescū simplu într'acolo, să restabilescā neconditionata independența a statului ungarū celū puținū în forma uniunei personale numai, le-a fostū forțe doritā ștergerea numelui impērăției austriace, așa că amintita publicațiune li-a oferitū plăcuta posibilitate de a introduce în Ungaria o terminologiā, care încetulū cu încetulū face să disparā în intrēga poporațiunea idea și consciința impērăției austriace. Ei au exploatatū această ideā atâtū de multū, încātū au făcutū și invențiunea d'a trece numele „Austria” asupra regatelorū și țerilorū reprezentate în Reichsrath (parlamentulū imperiului) . . . Trecerea numelui Austria asupra regatelorū și țerilorū reprezentate în Reichsrath este, fără indoială, necompatibilā cu dispoșiunile noastre constituționale actuale. Eu o socotescū cu totulū ca necorectā; e necorectā și din punctū de vedere logicū, fiindū-cā numele Austria după dreptū și până în timpurile cele mai nouē niciodatā nu s'a înțelesū altfelū decâtū ca desemnare a „impērăției Austriei”. În Ungaria Maiestatea Sa pre grațiosulū nostru impērātū, mulțamitā Domnului, prin calitāțile sale mari e salutātū totdeuna cu entusiasmū, dăr niciodatā ca „impērātū alū Austriei”, ci totdeuna numai ca rege alū Ungariei. La noi nu se'n-tēmplā acesta. În Ungaria toți servitorii Maiestății Sale în guvernulū ungarū se desemnezā ca „regesci-unguresci”; la noi nu e așa. Decā acum în urma acesta amū vrea să renunțamū la numele impērăției Austriei, să despoiamū pe funcționari de numele „impērătescū”,

atunci amă sta înaintea unei imposibilități. Ungurii i-au substituit numele de „funcționari regesi“.

Dualismului bruscă și pătimaș, acelora cari lucrează la uniunea personală, e cu neputință să le trecă prin minte a da servitorilor de stat din regatele și țările reprezentate în Reichsrath numele de „regesi“; căci nu se poate cugeta ca acest complex de țări să se numească regat. „Regatul Austriei.“ Expresiunea „impărătescu-regescu“ încă totu e mai unitară, e o expresiune ce arată existența împărăției Austriei și intratata întărește și în populațiune conștiința și credința acestei existențe. Simpla intercalare a cuvintelor „și“ schimbă întregu caracterul; „Impărătescu și regescu“ nu mai este o expresiune a unirii, ci o expresiune a separării. Eu sunt de părere, că decă ar ajunge lucrul acolo, de a se introduce și în țările noastre o terminologie, care înlătură recunoșterea și accentuarea existenței împărăției Austriei, s'ar sgarbi încetu cu încet și în aceste țări conștiința și credința în existența împărăției Austriei...

Înainte cu zece ani amă vădută în cestiunea regulărei valutei, cum s'a scos deasupra atunci cestiunea însemnelor. Nu e nici o îndoială, că înlăturarea însemnelor de pe note e un regres în reprezentarea simbolului monarhiei totale austriace... Aceste cestiuni sunt atât de grele, atât de incurcate, încât timpul d'a se pute pune capăt îngrijurilor și contradicțiilor, în care ne mișcăm, aternă de Maestatea Sa... Momentele ce le-am citat se cuprind în vederile, că ne aflăm într'un forte tristă provisoriu, într'un provisoriu de cel mai îngrijitor fel. Sunt de părere că e o afacere a noastră, ca în cursul acestui provisoriu, prin purtarea noastră nu numai în această cameră, ci în toți ce facem și vorbim în și afară de ea, să avem înaintea ochilor acestu provisoriu și în cursul lui să facem ce putem, spre a evita pericolele ce le-am semnalat.

Părerea mea este așaderă următoarea: 1) prin aceste considerațiuni să protestăm că, decă în împrejurările date ne vine înainte chiar și în acte legislative expresiunea de „monarhia austro-ungară“, în nise împrejurări în care n'avem puterea d'a schimba lucrul, să nu se creză că permițându se și numai tolerându acestă expresiune o și aprobăm, seu că suntem prin acestă împedecă de a ave vederi corecte asupra acestei relațiuni; 2) să avem mai multă îndatorirea, de a lucra în contra pericolelor, ce le-am semnalat, prin aceea, că menținem în terminologia generală, care nu e atinsă în nici un mod de acea publicațiune, numirea întregii monarhii ca împărăția Austriei; 3) ca în timpul îngrijitorului provisoriu semnalat, pentru a căruia sanare temeinică nu suntem în stare a exercita o influință în această adunare, să nisumim a susține cât se poate în populațiune conștiința despre existența mai departe a împărăției Austriei. Astă datoria noastră patriotică. Noi, cari la orice ocaziune aducem cu cele mai adânci sentimente și cu conving re omagii Maestății Sale pre înaltului nostru suveran, noi cari dedicăm aceste omagii tocmai împăratului Austriei; noi, credem, o vom face acestă și pe viitor în conștiința că, precum am dîș și înainte cu zece ani, nu s'ar pute susține pentru durată idea de împărat fără împărăția. Sperăm că aceste observațiuni vor contribui pōte să fiă cumpenite mai departe și pōte că vor duce acolo, ca să ajungă la validitate practică. Sperăm că am și ișbitut a espune ceea ce am vrut să dîș astfel, în atut să nu vatem nici o parte și să nu pregătescă perplexitățile guvernului și reprezentanților lui. Nu doresc nimic mai mult, decătu ca ceea ce am dîș să rămână într'atât: nu doresc, și mi se pare că nu e necesar, ca prin aceea să fi datu privilegiu la o dis-

cusiune mai întinsă, care decă ar începe ne-ar depărta dela ordinea țării a ședinței de așl. (Bravo! Bravo! în dreapta).

Din camera României.

În ședința dela 18 (30) Martie a camerei deputaților din Bucuresci, venind în desbatere bugetul de cheltueli al ministerului de esterne,

D. M. Kogălniceanu se plânge că guvernul nu se ocupă de navigarea Prutului, care e de mare interes pentru țară. D-sa arată că Austria are interes politic să puie piedeci lucrărilor de navigație, și de aceea nu s'a făcut nimic de 26 de ani de când s'a propus ca Prutul să fiă navigabil. Austria, nu numai că s'a opus la ridicarea sumei de cheltuit pentru a face Prutul navigabil, dar chiar că a făcutu dificultăți pentru o sumă de nimic, cu care trebuie să contribuie la aceste lucrări. Credem că a venit vremea ca d. ministru de esterne să puie mai multă energiă în această cestiune, deoarece Rusia e de acord cu noi.

D. Ferichide, ministrul de esterne, răspunde că nu cunoșce cestiunea în fond, decătu șcie că ministerul lucrărilor publice se ocupă cu aceste lucrări.

D. M. Kogălniceanu spune, că n'are nici un interes să laude pe Rusia, dar că are totu dreptul să critice pe Austria, care ne pune totu piedici în dezvoltarea noastră economică. Roga der pre domnul ministru de esterne să lupte ca aceste piedici să dispară, și cere să se mărească suma destinată pentru lucrările de navigare a Prutului.

D. Ferichide, ministrul de esterne, declară că ori de câte-ori sunt în joc interesele țării, d-sa se găsece alături cu acela, care le apără.

Sporirea armatei române.

Cetim în „Unirea“:

În bugetul ministrului de războiu pentru anul viitor se prevăd următoarele adause:

La geniu, 4 companii de săpători, spre a completa cu câte 4 companii, 4 din batalioanele celor două regimente de geniu, cari au astăzi numai câte trei companii.

La infanterie, pentru fiăcare batalion de vânători și pentru fiăcare regiment de linie se mai prevede câte o companie, care să formeze, în casu de mobilizare, depositul acestor unități, pentru care legea organică prevede un batalion.

Se cere unu sporu de 6 batalioane la dorobanți, — din care unu batalion în Dobrogea, — spre a forma unu regiment cu cel actual, și 5 batalioane pentru a forma alu 3-lea batalion la regimentele ale căror efective întrecu 3500 omeni.

La călărași, se mai prevăd 8 escadrone, — din care 2 pentru Dobrogea unde se simte trebuință, — și 6 pentru regimentele de călărași, unde efectivele permit a se completa unitățile tactice pe regimente.

La artilerie, se adaug încă 8 baterii, spre a completa organizarea regimentelor actuale și cu același număr de baterii fiăcare.

Se prevăd încă 2 companii de asediu, — neapărat a fi organizate din vreme, — spre a le instrui și obicinui omenii cu materialul destinat a ocupa punctele întărite.

S'a mai prevădută în acestu proiectu de bugetu suplimentar 8 căpitani pentru staturile majore ale comandamentelor; — personalul actual nefiind îndestulător a satisface la tōte cerințele serviciului ce îi este impus.

dura împăratului la începutul mișcării n'a fost îndreptățit nici din punctu de vedere politic. Cufundat în conscriere, el voia să-și valideze puterea sa numai față cu Ungurii. Însă îndată ce s'a restabilit liniștea, liber de cugete rezervate, cari intristau inima lui, a cântat și a aflatu unica cale, prin care se putea intr'adeveru face pace. El a invins pe răsculați der n'a voit, ca Ungurii să-și răsbune. El a arătat puterea statului, care stă peste pasiunile naționale. O aplanare finală aștepta el dela regularea urbarială și dela educațiunea mai bună a poporului valach.

Răscola valahă conține o învățatură mare pentru națiunea ungară. Ea a probat în colori inspăimântătoare pericolul, ce amenință din partea unei națiuni, ce se bazează pe privilegiu. Der și pentru împăratul n'a fost învățatura înzadar. El a avut ocaziune a cunoșce de aproape revoluțiunea socială. De acum înainte a voit să o facă imposibilă prin instituțiuni umane, nu însă prin măsuri ușore, nebăgate în sēmă, cari pregătescu iruperea ei.

Suferințele Românilor, precum le descrie însuși istoricul ungaru, sunt fără esemplu în viața poporului. Vita din jugu era mai omenesce tractată, decătu cum era tractat poporul român de proprietarii și autoritățile unguresci.

SCRILE DILEI.

În anunțul lor de prenumerațiune conșrații noștri dela „Luminătorul“ din Timișoară se plângu de neînțelesarea ce o dovedesc cãturarii români față cu pressa români în următorul mod:

„Ne dore inima, când vedem — pre cum adesea ni se dă ocaziune a ne convinge — că în comune curat românesci mergu câte 4—6 țiare neromâne, plătite din sudoreea poporului, der țiaru românescu nu e c'an palmă. E admirabilu, cum pōte suferi poporul nostru și inteligența sa locală una ca asta? În astfelu de comune nici poporul nici inteligența să nu șcie absolutu nimic despre mișcările politice actuale, nu are absolutu nici o cunoștință despre lupta, literatura Românilor, trăesce în țera sa ca și când ar fi în țări de totu străine și îndepărtate de densi. Și Românul are totuși trebuință de desvoltare spirituală! Ne înfiorăm de astfelu de intristătoare stare, er când vedem și esperiăm că numărul cãturarilor români s'a sporit și înmulțit în fiăcare comună românescă, der ei totuși nu cetescu românesce, atunci mintea ne stă în locu, nu-i putem pricepe!“

—x—

Tenêrul medicinist d-lă Alexandru Popu din Tohanul vechiu, după ce a depus cu succesu bunu examenele finale a fostu promovat în 26 Martie a. c. la gradul de doctor în medicina universală. Ii adresăm felicitările noștre!

—x—

Inspectorul reg. ung. de școle, d. Franciscu Koos, ne face cunoscutu, că în curēndu va apăre în stabilimentul lui Carolu Posner și fiu în Budapesta charta portativă a comitatelor Brașov și Făgăraș. Lungimea acestei charte frumos colorate e de 58 cm., lățimea de 45 cm. Prețul numai 30 cr. D. inspectoru a luat asupra-și aici a desface acestă chartă în favoreea grădinei de copii unguresci, ce se va înființa în Blumenă (suburbiu al Brașovului) pentru care numitulu stabilimentu dăruiesce 15 proente din prețu vëndărei. Decă, precum presupunem, acestă chartă va apăre cu numirile comunelor maghiare, cu tōte că cele două comitate din vorbă sunt locuite aproape exclusiv de Români și Sași, atunci păcatu de osteneală, căci Românii și Sașii nu le voru pute folosi, er Ungurii înșiși nu se voru pute orienta după ele.

—x—

Ministrul Trefort a început a »pricopsi« pe preoții noștri gr. or. cu droia. Astfelu a datu câte 50 fl. preoților: Ionu Lupea, Ionu Rusu, Antonu Chifa, Ionu Ioanta, Ionu Dumitrescu, Nic. Dorca, Ionu Fehetici, Gavr. Curea, Iacobu Gisa, Dion. Lula, Ionu Romanu, Lad. Dancu, Lad. Filipu, Dem. Pulca și Iacobu Chifa. — Dōmne sînte, ce deosebire între propoveditorii din trecut ai cuvēntului Tēu și între cei de așl!

—x—

Relativu la afacerea directorului școlei reale din Alba regală, Valkovsky, acusat de »nepatriotism« de cătră mai mulți foști scolarși, se scrie că s'au luat la interogatoriu profesorii și că acum se voru interoga și acuatorii. Directorul s'a dus în Pesta, unde de asemena va fi luat la interogatoriu. Elu dîce, că acuatoria e o operă de răsunare, fiindu că stă în relațiuni încordate cu ceilalți profesori. Cum că răsunare trebuie să fiă se deduce de acolo, că elu e acusat că propune istoria în »sensu nepatriotic.« — Va să dîcă, fiindu că directorul nu falsifică istoria a la H nlaty et comp., e trasu în cercetare; și deputatul Madarasz mai și interpeleză în cameră! Sērmană istoria în ce halu ai ajunsu!

—x—

FOILETONU.

Cum scriu Ungurii istoria?

(Urmare și fine.)

„Mulțimea locuitorilor de această națiune brută (rauhe) în Transilvania, crimele fără margini comise de ei, și nenumăratele lor pretensiuni, apoi iubirea lor pentru Moldova și Valachia mărginașe unde nu lipsesc oarde, ce așteptă momentul de a prăda) deșteptă o îngrijire într'adeveru întemeiată, căci, decă nu se va stinge focul acesta acum cu totul, la primăveră va irupe din spuza rămasă unu focu periculosu, care va pusti țera; locul e bun pentru așa ceva.“

800 de soldați au fost de ajunsu ca să stingă acestu mare focu. Valachii predară armele. Valachii au fost, cei cari au prinsu pe Horia și pe Cloșca și i-au predatu locot.-colonelul Kray (27 Dec.) Când umblau încōce și acolo, ei dominau încă peste poporul lor și copii au adunat de prentindenea bani de calătoriă pentru ei, losit a trebuit să nu rămână credinciosu principiloru sale: capii revoluțiunei fură omorți pe rōta în Alba-Iulia, apoi tăiați în patru.

N'a fost greu a suprima răscola, greu a fost însă a restabili buna înțelegere între domn și țeranu. Proce-

și cu tōte astea, istoricul ungaru nu găsece decătu cuvinte injurioșe și insultătoare, nu găsece decătu batjocuri la adresa poporului nostru.

Lipsa de obiectivitate atât de necesară pentru o scriere istorică, nedemnită stilului și cu deosebire rēutaciōsa tendențiositate de a înegri pe nedreptu, der cu orice prețu pe multu cercatulu și îndelungu răbdătorul popor român înaintea lumii civilizate străine, sunt trāsurile caracteristice ale acestui tractat într'adeveru ungurescu. Orbitu de patimă istoricul ungaru, fără să vrea, a înfățișat în același timp lumii civilizate străine unu înfiorător tablou alu barbarilor unguresci.

În fața tractatului d-lui Marczali, care cu întortochiările și scâlciările de fapte ce le conține arată în tōtă uriciunea modul de scriere alu istoriei la Unguri, suntem siguri, că omul cu pētrundere, străinul nepreocupat, care a cetit acestu „ginvaer“ de productu istoricu nu pōte decătu să-și exprime compătimirea sa, er criticul să se dea în lături și să se ferescă de țărșe!!

Tr.

Cursul la Buda de Viena

la 30 Martie st. n. 1887

Table with exchange rates for gold, paper, and various currencies like Austro-Hungarian and Austrian.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 18 Martie st. v. 1887.

Table with market prices for various goods and currencies, including Romanian and Austrian.

Cursul pieței Braşov

din 31 Martie st. n. 1887

Table with market prices for various currencies and goods in Braşov.

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se potu face cu inceperea dale 1 si 15 ale fiecărei luni, mai usorū prin mandate postale.

Adresele ne rugămū a ni se trimite esactū arătându-se si posta ultimā.

Preţulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Hungary in florins.

Pentru România și străinătate:

Table showing subscription prices for Romania and abroad in francs.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

TARIFA

anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table showing discounts for repeated advertisements based on the number of repetitions.

Dela 20 de repetiri în susū . . . . . 50%.

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facū în-voiri și reduceri și peste cele însemnate mai susū.

Mersulū trenurilor

Valabilū dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiuşū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with train schedules for various routes including Predeal-Budapest, Teiuş-Arad-Budapest, and Braşov-Budapest.

Nota: Orele de nopte suntū cele dintre liniile grōse.